

[Korsgaard.]

Men her synes jeg, det skorter en Smule paa virkelig Handling, idet jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at han i Virkeligheden ikke vil give andet end et godt Raad, som ikke var ham selv til stort Besvær. Jeg synes, det ærede Medlem for saa vidt kunde overlade til det Flertal, der nu en Gang er for den Erklæring, der er afgivet, at bestemme, ad hvilke Veje det vil gaa. Om vi kan gennemføre et Lovforslag eller ikke, er jo lige saa usikkert, som at Folketinget her til sin Tid eventuelt kan gennemføre den Forandring i Tillægsbevillingsloven, som maa til for at faa de 41 000 Kr. ind paa den. At der altid er en vis Risiko ved at fremsætte et Forslag, naar man ikke har et absolut klippefast Flertal bag sig, er en Sag for sig, men den Risiko maa man nu en Gang løbe.

Det ærede Medlem mente, at man skulde fremsætte et særligt Lovforslag. Mig forekommer det, at det vilde være en mere ekstraordinær Vej at gaa end den, man her har betraadt, og jeg synes, det er det bedste at gøre saa lidt ekstraordinært som muligt ud af denne Sag, som i og for sig ikke er saa overmaade stor, og som kun er fremkommet ved en vis Ubehændighed fra den højtærede Handelsministers Side.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa samme Erklæring og mente, at det var af politiske Grunde, at det konservative Parti forleden afholdt sig fra at stemme. Jeg maa protestere herimod; det var det ingenlunde. Grunden til, at vi den paagældende Dag afholdt os fra at stemme, var den, at vi vilde sikre os ikke at faa unødvendige Udgifter paa det Omraade, hvorom der her var Tale, idet vi nu efter vor Opfattelse havde Sikkerhed for, at man ikke kunde tillægge disse Undersøgelser, som man en Gang i hvert Tilfælde fra visse Sider indenfor mit Parti havde tillagt en vis Vægt, en saadan Vægt. Vi ønskede derfor Sikkerhed for ikke at give Penge unødvendigt ud, og da man ikke kunde faa et rent Svar paa det paagældende Tidspunkt fra den højtærede Handelsminister, ja, saa maatte vi handle, som vi gjorde. Men det var alene ud fra saglige Betragtninger.

Om hele Sagen vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at specielt det socialdemokratiske Parti skal være saa overmaade stolt af det, der her er sket. Jeg tror nemlig, at det socialdemokratiske Parti meget vel kan komme i en lignende Situation. Jeg kan ikke se rettere end, at fra Begyndelsen af er der handlet sagligt set fuldkommen forsvarligt ved at nedsætte dette Udvalg.

Det vil alle Dage blive en Skønssag, om man skal give et Honorar af 1 000 Kr. om Maaneden eller mindre. Jeg ved ikke, hvor stort et Arbejde der er udført. Men efter det, der her er sket, tror jeg, man bør sige, at der maa ethvert Parti, som i sig selv ikke er Flertal, være mere end forsigtigt med Hensyn til at nedsætte Kommissioner og sætte dem i Arbejde.

Det kan jo paa en vis Maade være meget godt, for det ikke at give Penge ud til ingen Nytte er jo kun godt. Men det kan jo ogsaa være, at denne Usikkerhed kan bevirke, at man til Tider ikke kan sætte en Kommission i Arbejde, som man for Sagens Skyld snarest muligt skulde sætte i Arbejde. Det, der er sket her, er i Virkeligheden dette, at nu har man frit Slag til paa et hvilket som helst Tidspunkt at gribe ind overfor et hvilket som helst Regeringsparti og igennem Nægtelser af denne Art sætte dem ud af Spillet, og det tror jeg er noget, der ikke er uden en vis Fare for den kommende Tid.

Jeg skal derefter fremsætte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte om forskellige Ting. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte om det kongelige Teater. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte om Nationalmuseet. Det ærede Medlem Hr. Stauning talte om Landmandsbanken. Det ærede Medlem Hr. Stauning brugte nogle mærkelige Udtalelser om de Vedtagelser, som Socialdemokratiet havde været med til, idet han udtalte, at selv om de havde været med til at gennemføre visse Forslag, gik han dog ud fra, at navnlig Lovforslagene angaaende det kongelige Teater og Nationalmuseet vilde undergaa meget store Forandringer. Jeg kan ikke se rettere end, at det er meget besynderligt at vedtage Lovforslag ud fra bestemte Forudsætninger, nemlig det, der staaer i Lovene, og saa gaa ud fra, at der skal blive lavet noget helt andet. Det er en Praksis, som forekommer mig saare besynderlig. Nej, det ærede Medlem maa finde sig i, at det, han har stemt for, bliver gennemført. Skulde der kunne komme noget efter alles Mening og maaske ogsaa efter hans Mening bedre, kan det kun være godt. Men dette efter at have stemt for en Ting i Virkeligheden, indirekte at kritisere den og sige, at man venter sig noget helt andet end det, man er gaaet ud fra, da man vedtog Lovforslaget, er dog helt urimeligt. Jeg finder, der i Øjeblikket kan være Grund til at hæfte sig ved det, det ærede Medlem siger, at det vedtagne Dobbeltsceneprojekt teknisk set skulde være daarligere end tidligere foreliggende, idet der kan være